

Zálesí

Čtvrtletník pro kulturu, sport,
historii a společenský život

ročník 60, podzim 2023, zdarma

ROZHOVOR S VARHANÍKEM
LUKÁŠEM DVOŘÁKEM

HUMPOLECKÝ PODZIM

Z HUMPOLECKÝCH
KRONIK

MEMORIÁL JOSEFA
KRŠKY

TÉMA NA PRVNÍ STRÁNKY 3

Varhany jsou úplně jiný svět

KULTURA ŽIJE 6

Noc vědců

KULTURA ŽIJE 8

Až se podzim zeptá...

ČTENÍ KE KÁVĚ 9

Knihovna v létě

Noc literatury

MUZEUM 11

Z humpoleckých kronik

Osobnosti

SPORT 14

Zlatá podkova v Humpolci

SPORT 15

Memoriál Josefa Kršky

HRAJEME SI 17

Soutěžní kvíz

HUMPOLECKÉ LÉTO 18

Humpolecká dokopná

„Varhany jsou úplně jiný svět,“ říká humpolecký varhaník Lukáš Dvořák

První mši hrál ve třinácti letech v humpoleckém kostele svatého Mikuláše. Nyní se vrátil z turné po Spojených státech amerických. Šestadvacetiletý Lukáš Dvořák se varhanám věnuje již od dětství. „Je to nástroj, který inspiruje,“ říká Lukáš Dvořák.

Proč zrovna varhany?

K varhanám mě přivedl můj otec Martin Dvořák. Také on vystudoval Pražskou konzervatoř a hudbě se věnuje celý svůj život.

Jste absolventem Pražské konzervatoře v oboru hry na varhany. Věnoval jste se také hře na klavír. Nyní pokračujete ve studiu dirigování. Co z toho převládá?

Varhany. Klavír nebyl hlavní studijní obor, je to vlastně základ pro varhany. Dirigování jsem se začal věnovat až nyní. Je dobré si rozšířit obzory a získat praxi také jinde.

Je v Čechách hodně varhaníků?

Nadšených varhaníků určitě. Profesionálních méně a špičkových profesionálů ještě méně. Ale stále dost na to, aby bylo složité se uplatnit. Jsme národ muzikantů a i mezi varhaníky je opravdu velká konkurence.

Jakým nástrojem jsou pro vás vlastně varhany?

Především hodně různorodým, každé jsou jiné. Stejně varhany budou znít v jednom kostele moc nahlas a ve druhém moc potichu. Aby mohl tento nástroj fungovat, tak musí být uzpůsobený kostelu. Aby přesně vyplnil jeho prostor. Proto se před stavbou varhan dělají detailní dlouhé akustické zkoušky. Hudba, která jde na jedněch varhanách zahrát, tak na jiných nejde. V tom jsou varhany jedinečné a to mě na tom baví.

Jakou roli v rozhodování o vašem studiu na konzervatoři sehrály varhany v kostele svatého Mikuláše?

Velkou. Je to velmi kvalitní nástroj, který mě inspiruje. A protože jsem hrál rovnou na tento nástroj, tak to pro mě byla asi zásadní věc. Varhany jsou úplně jiný svět. Konkrétně tyto humpolecké koupil pan Kotyza z New Yorku v roce 2004. Byla to velká krásná akce, díky které kostel získal takhle pěkný nástroj. Tyto varhany jsou unikátní nástroj, nic podobného nikde v Čechách není.

Varhany v kostele svatého Mikuláše jsou pro Lukáše Dvořáka srdcovou záležitostí.

Pravidelně si doplňujete vzdělání také v zahraničí. Jaký je rozdíl mezi studiem hudby u nás a v zahraničí?

V rámci Erasmu jsem jeden rok studoval v Dánsku a jeden rok v Nizozemí. Rozdíl je velký. Dánsko jsem navíc zažil v covidu, což bylo specifické. Nicméně právě v Dánsku je obecně daleko menší problém žít se varháníčením. Je to tam velmi perspektivní job.

A jaké to vlastně je, být varhaníkem?

Být varhaníkem znamená hodně přemýšlet a umět se zorientovat. Je potřeba velkého soustředění. A to je vzrůšo. (úsměv) Jsem pořád nervózní a velikost nervozity záleží na

důležitosti koncertu. Třeba když jsem hrál v bazilice svatého Petra ve Vatikánu, tak nebyla povolena žádná zkouška. Hrál jsem rovnou na živo. První tóny varhan jsem slyšel až při mši před několika tisíci diváky a televizními kamerami.

Co vám na trému pomáhá?

Je to o psychice. Záleží, jak si to člověk pustí do hlavy. Snažím se zhluboka dýchat a zůstat v klidu. Když zahrají první stránku dobře, tak mě to zklidní.

Jsme v prostředí krásného kostela. Nemohu se nezeptat – souvisí hra na varhany s vírou v Boha?

Pro mě osobně to spojitost má. Nicméně varhaník nemusí být věřící člověk, spoustu jich znám. Hudba nemusí být spjata s Bohem. Ale varhany v kostele mám radši. Potřebuji dozrak, který kostel přináší. Koncertní sály nejsou to pravé. Má to zase jiné výhody, třeba že si tam zahrajete s orchestrem.

A na jaké varhany byste si přál někdy hrát?

Je jich tolik a je tolik nástrojů, na které bych si přál hrát, že neumím odpovědět. Poznal sem tolik nástrojů, které mě fascinovaly, a spoustu cílů a snů jsem si již splnil. V Salt Lake City jsem hrál na jedny z největších varhan na světě. Ale zatím jsem nehrál ve francouzské katedrále Notre-Dame, což by byl velký zážitek.

V Salt Lake City byl Lukáš Dvořák se svým otcem Martinem a Josephem Alessim.
Foto: archiv Lukáše Dvořáka

Lukáš si zahrál také na jedny z největších varhan na světě. Foto: archiv Lukáše Dvořáka

Zmínil jste vaše turné po Americe. Jaké to bylo?

Byl to absolutní zážitek. Spolu se slavným trombonistou Josephem Alessim jsem hrál na trombonistickém festivalu. Hrát po boku největšího trombonisty světa pro mě byla velká čest.

Hrál jsem s ním již na podzim v New Yorku a teď si mě vyžádal na své turné. Je to absolutní světová špička.

Spolu s kamarádem jste založili festival Varhanní Vysočina.

S kamarádem Alfredem Habermannem jsme chtěli dát vyniknout varhanám a co nejvíc je zpřístupnit veřejnosti. Také jsme nechtěli, aby si veřejnost představovala varhaníka jako starého člověka, který sotva vyleze na kůr a něco zahraje. Zároveň jsme věděli, že mít pět koncertů na jednom místě by bylo hodně složité, a tak jsme se rozhodli, že místo naplnit jeden kostel pětkrát naplníme pět kostelů. Tímto způsobem vlastně putujeme po skvostech Vysočiny. Letos je už třetí ročník a počet koncertů je vždy jiný, místa se střídají. Vybíráme taková, kde víme, že je zajímavý nástroj, který si zaslouží pozornost.

Na co se tedy můžeme těšit letos?

Určitě na jednoho z nejlepších varhaníků na světě Nathana Laube. V Humpolci povede kurz varhaníků z celé České republiky, a to celé završí koncert 7. října od 16:00 hodin v kostele svatého Mikuláše. I když v Humpolci to bude hlavně o kurzech, povede výuku varhaníků. Samotný koncert Nathana Laube se uskuteční o den později 8. října v Třebíči v kostele svatého Martina.

Od září se vrátíte do ZUŠ Gustava Mahlera, kde budete vyučovat hru na klavír. Těšíte se na to? Od paní ředitelky Čeledové vím, že oni na vás ano.

Jdu ve šlépějích otce, který učí hudbu celý život. A baví mě to, je to úplně jiný svět. Musíte si zvyknout na to, že pracujete úplně jinak, vysvětľujete základy. Osobně se nepovažuji za žádného génia, takže vím, jaké trable jsem při hraní na klavír musel sám překonávat. Největší výzvou pro mě je oprostít se od automatismů, a když pak nějaký žák udělá velký pokrok a já vím, kolik času ho stálo to zlepšení, tak je to pro mě jako učitele hodně motivující.

Kde vás mohou posluchači vidět nebo spíše slyšet?

Komě toho, že jsem varhaník tady v Humpolci, jsem zároveň také druhý varhaník při Královské kolegiální kapitule na pražském Vyšehradě. To mě momentálně zaměstnává nejvíce. Tedy kromě studia (úsměv).

Máte vůbec čas na nějaké koníčky kromě hudby? Jak relaxujete?

Volného času není moc, tak se ho snažím trávit hlavně s přítelkyní. Jinak rád jezdím na kole a věnuji se turistice.

Marcela Průchová, město Humpolec

Varhany v kostele svatého Mikuláše

Příští rok tomu bude dvacet let od slavnostního vysvěcení nových varhan. Nástroj v hodnotě přesahující čtyři miliony korun darovali humpoleckému děkanskému kostelu svatého Mikuláše Marta a Stanislav Kotyzovi.

Podepsání smlouvy, které se uskutečnilo 29. března 2003, předcházela řada jednání s předními českými varhaníky a odborníky. Z mnoha nabídek byla vybrána firma Kánský-Brachtl z Krnova, která se zhostila tohoto úkolu s erudicí. O jejím renomé svědčí např. úspěšná rekonstrukce varhan v pražské katedrále sv. Víta.

Konečným návrhem byl čistě mechanický nástroj s 25 rejstříky, který odpovídá současným světovým trendům, inspirující se nejlepšími historickými poznatky evropského varhanářství. Stal se tak v pravém slova smyslu „nástrojem 21. století“. Návrh citlivě respektuje daný prostor z hlediska architektury i akustiky a svojí dispozicí splňuje jak požadavky liturgie, tak funkci koncertní. Nikoliv neprávem jsou varhany nazývány nástrojem „královským“. Mezi hudebními nástroji nesou četná privilegia – složitost jejich konstrukce, náročnost hry, obrovský tónový rozsah, netušené barevné i dynamické možnosti. Až na malé

výjimky nejsou vyráběny sériově. Každý nástroj je tak svojí zvukovou dispozicí a celkovým konstrukčním i výtvarným pojetím ojedinělý.

Varhany jsou bezesporu nástrojem, který dokáže předat člověku nesmírné umělecké a duchovní hodnoty. Bohužel i více než 30 let po revoluci, která na našem území přinesla v péči o varhany zásadní průlom, je stav mnoha nástrojů stále velmi neuspokojivý.

Církev, odkázaná jen na skromné dary věřících, z nichž musí zabezpečit veškerou režii farností a nezbytné opravy, nemají prostředky na nákladné investice do varhan. Ty tak stojí v žebříčku priorit na jednom z posledních míst.

Nezřídkou kdy jsme vedle necitlivě rekonstruovaných nástrojů svědky chátrání mnoha historických skvostů a cenných odkazů našich předků. V tomto světle si čin Marty a Stanislava Kotyzových zaslouží upřímný dík a obdiv. Takto štědrý dar na pořízení nových varhan je i v současnosti stále velmi ojedinělý. Nezbyvá než si přát, aby tento příklad našel své následovníky, neboť dary sponzorů a mecenášů budou i v budoucnu nezastupitelnou možností, jak neutěšený stav našich varhan řešit.

Noc vědců v Humpolci

Zábava, ale i ponaučení. Radost a zvědavost v dětských očích. Úsměvy a výrazy překvapení ve tvářích dospěláků. Napětí, hra, experimenty, spolupráce, věda. To všechno a mnoho dalšího jsme prožívali na uplynulých ročnících Noci vědců, které se v Humpolci konaly. Že jste o ní ještě neslyšeli? Chyba! Noc vědců je vědeckopopularizační akce, která se koná na různých místech Evropy již od roku 2005. Na jeden večer v roce se otevřou univerzity, vědecká a výzkumná pracoviště, hvězdárny, laboratoře, knihovny, ale i školy nebo muzea. Na těchto místech probíhají prohlídky, různé přednášky, experimenty, workshopy a mnoho dalšího, přičemž veškerý program je návštěvníkům přístupný zdarma.

Letošní Noc vědců bude plná tajemství, na ZŠ Hradská se bude konat už po šesté a ani tento rok nebudou chybět zábavné úkoly plné objevování a dobrodružství, na své si přijdou malí i velcí. Na několika stanovištích v prostorách školy budou účastníci plnit úkoly, které prověří jejich bystrost, kreativitu, rychlost, ale třeba i zdatnost a odvahu. Nebudou chybět ani úkoly pro nejmenší. Součástí bude i úniková hra, která odhalí některá tajemství našeho města.

MĚKIS v Humpolci se letos zapojuje do Noci vědců poprvé. V Muzeu dr. A. Hrdličky budou návštěvníci moct absolvovat komentované prohlídky antropologické a národopisné expozice.

Kromě toho je čeká také kvíz, který odhalí tajemství muzejního depozitáře. V Knihovně Jiřiny Zábranové se bude také soutěžit – děti i dospělí si ověří svůj literární přehled, až budou podle indicií určovat, jaká kniha se ukrývá v tajemné krabici. Spisovatel a záhadolog Arnošt Vašíček představí nejtajemnější domácí záhady během své přednášky s všeříkajícím názvem České tajemno. Díky spolupráci se Západočeskou univerzitou v Plzni si návštěvníci vyzkouší, jaký je pohled na svět očima termokamery, a během workshopu FOKUS Vysočina věnovanému duševnímu zdraví nahlédnou do 13. komnaty své duše.

Noc vědců navštěvuje stále více lidí, je určena všem bez rozdílu věku. Cílem je ukázat, že věda může být i zábava. A jaké téma nás čeká letos? To je přece TAJEMSTVÍ. Podrobný program akce najdete na webu www.nocvedcu.cz/humpolec. Tak neváhejte a dorazte! Noc vědců v Humpolci se koná v pátek 6. října od 17:00 do 22:00. Těšíme se na vás!

Lucie Brabcová, ZŠ Humpolec, Hradská
Vendula Marešová, MĚKIS v Humpolci

DIVADLO

Jedlíci čokolády

Láska nebeská při zastávce v Čechách. Příběh tří sester, co se stavějí na vlastní nohy po smrti otce, který se v šedesáti zabil v autoškolce. Nejmladší Valérie trpí agorafobií a nebyla od jeho smrti venku, Róza se projedla ke dvěma metrákům váhy a prostřední Helena jako jediná vydělává a kormidluje chod domu na předměstí. V hořkosladké komedii Klicperova divadla exceluje pod režisérskou taktovkou Davida Drábka Pavla Tomicová. Záznam tohoto derniérovaného představení vám určitě přijde k chuti!

15. 9. 2023, 19:00, Kino Humpolec

TRADICE

Galakonzert

Také letos oslavíme výročí založení samostatného Československa výjimečným hudebním zážitkem – galakonzertem Filharmonie Gustava Mahlera Jihlava. Filharmonické těleso pod vedením dirigenta Jiřího Jakeše opět přichází s novým programem při příležitosti oslav státního svátku. Zazní během něj mimo jiné i známé filmové melodie.

19. 10. 2023, 19:00, divadelní scéna Kino Humpolec

FESTIVAL

Harry Potter maraton

Milujete Harryho Pottera? Program na první listopadový víkend je tedy jasný. Čeká vás maraton celé filmové série na velkém plátně! A k tomu bohatý doprovodný program od výroby kouzelnických hůlek přes znalostní kvíz a stylový fotokoutek až po nákup licencovaných produktů z Příčné ulice. Tak oprašte hůlky a kouzelnické hábity – mudlům vstup povolen!

4.–5. 11. 2023, Kino Humpolec

HUDBA

Vánoční koncert Janka Ledeckého

Písničky z alba Janka Ledeckého Sliby se maj plnit o Vánocích se pro spoustu z nás staly symbolem vánoční atmosféry. Znamý zpěvák, kytarista a skladatel v jedné osobě dorazí do Humpolce, aby zahrál veškeré skladby z této zásadní desky i další své největší hity. Ke sváteční atmosféře koncertu přispěje také M. Nostitz Quartet.

16. 12. 2023, 19:00, divadelní scéna Kino Humpolec

Až se podzim zeptá...

Až se podzim zeptá, co jsme dělali v létě, odpovíme bez váhání, že jsme si užívali Humpolecké léto, a to plnými doušky. Mezi divadélky pro děti, proměnádními koncerty, promítáními klasického i letního kina, kreativními workshopy pro děti i dospělé a dalšími akcemi jsme také ladili program na nadcházející sezónu. Kromě tradičních událostí, jako je galakonzert k výročí založení samostatného Československa v podání jihlavské filharmonie nebo zakončení Humpoleckého léta, tentokrát na téma brambory a s názvem Dokopná, se můžete těšit i na novinky.

Jednou z nich je KinoDiv. Pod tímto názvem vám budeme ve spolupráci s platformou DRAMOX od podzimu pravidelně přinášet exkluzivní záznamy divadelních představení na stříbrném plátně kina. Jedná se mnohdy o představení dernierovaná, která již není možnost jinde zhlédnout. Začínáme v pátek 15. září komedií Jedlíci čokolády z Klicperova divadla, ve které exceluje třeskutě vtipná Pavla Tomicová.

Poslední zářijový den ukončíme letošní turistickou sezónu na vyhlídkové věži kostela sv. Mikuláše. V sobotu 30. září umožníme všem zájemcům návštěvu věže kostela zdarma, stejně jako tomu bylo při zpřístupnění věže v roce 2008. Tehdy vystoupalo do výšin věže celkem 307 návštěvníků. Pomůžete nám přiblížit se tomuto číslu, nebo ho dokonce překonat a trhnout rekord? Na všechny návštěvníky věže čeká v tento den za jejich snahu milé překvapení.

Ať už rekord padne, nebo ne, hned následující den budeme slavit. V neděli 1. října si totiž připomeneme Mezinárodní den seniorů. Dopoledne dorazte bez ohledu na věk do Mikáda. Čeká vás od 10:00 promítání úžasně pozitivního dokumentu Život začíná po stovce o švédské seniorce Dagny, narozené v roce 1912. Od 19:00 pak proběhne na divadelní scéně kina koncert Mistrůňanky, jedné z nejvýraznějších kapel tuzemské dechovkové scény.

V říjnu nás kromě vědeckopopularizační akce Noc vědců, která proběhne v pátek 6. října tradičně na ZŠ Hradská a nově také v muzeu a knihovně, čeká i beznadějně vyprodané představení Divadla Jára Cimrmana (16. 10.), další KinoDiv (13. 10.) a také Mikádo Market (21. 10.). Konec října je podle nás totiž ideální doba, kdy v klidu začít s nákupy vánočních dárků. Dáváme proto dohromady lokální tvůrce a designéry, kteří vám nabídnou svou tvorbu od keramiky přes šperky, doplňky do bytu po kosmetiku a hračky.

První listopadový víkend bude patřit všem fanouškům filmové série o Harry Potterovi – 4. a 5. listopadu nás totiž čeká v kině Harry Potter maraton s bohatým doprovodným programem. Pokud vás ani vaše děti kouzelnická sága neoslavila a máte v oblíbě spíše artové filmy, запиšte si kalendáře datum 11. listopadu. Na svatého Martina můžete vytrávit tradiční husu během noční filmové jízdy VOČI, letos již s pořadovým číslem 27! Že filmy nejsou nic pro vás? Třeba přijde k chuti listopadový KinoDiv. Při příležitosti oslav výročí sametové revoluce jsme na pátek 17. listopadu zařadili hru Václava Havla Odcházení v podání Národního divadla moravskoslezského.

Vendula Marešová, MĚKIS v Humpolci

Knihovna v létě

Léto a knihy patří neodmyslitelně k sobě. Obě oddělení knihovny poskytují pestrou knižní nabídku, ze které si určitě podle svého gusta vybere každý čtenář. Prázdniny ale lákají do přírody, a proto se dětské oddělení vypravilo s předčítáním a hrami do parku Stromovka.

Poslední červnový den připravila knihovnice Zdeňka Kormřsová pro děti akci s názvem Bylinkové pohádky. Ve spolupráci s MĚKIS následovalo Báječné odpoledne s muminiky a srpnový pořad na motivy knihy Davida Walliamse Klenoty babičky drsňačky. V zahrádce knihovny, kterou po celé léto zdobila výstava ilustrací Vojtěcha Šedy z knížky Kláry Smolíkové Devět malých zahradníků, na nejmenší účastníky čekal projekt Humpoláčci bádají, jehož vedení se ujala hydrobioložka Hanička Havelková. Dalším venkovním místem, kde si zájemci mohli vybrat knihy nebo časopisy, byla Žabákova knihovnička na humpoleckém koupališti, kterou Knihovna Jiřiny Zábranové každoročně doplňuje. Letos do programu dětského oddělení přispěl také čtenář Martin Rus. Pro své kamarády a návštěvníky knihovny nachystal napínavou knižní šifru Dračí poklad. Pohodové

srpnové dny završilo promítání filmu Život kotěte, opět ve spolupráci s Kinem Humpolec.

Ludmila Trnková, Knihovna Jiřiny Zábranové

Knihovny v místních částech Humpolce

Městské kulturní a informační středisko zajišťuje také chod knihoven v místních částech města Humpolce.

Činnost místních knihoven udržuje dostupnost veřejných knihovnických a informačních služeb a je nezanedbatelnou součástí kulturního života obcí. I v těchto malých knihovnách se nejen půjčují knihy, ale konají se zde i různé akce pro veřejnost, ať už jsou to besedy, tvůrčí dílny nebo akce pro děti. Metodiku zajišťuje oddělení regionálních funkcí Městské knihovny Pelhřimov, které zároveň zajišťuje vytváření a zpracování výměnných fondů, jejich cirkulaci a distribuci do jednotlivých knihoven. Není však výjimkou, že si místní knihovníci přijdou půjčit publikaci pro své čtenáře do Knihovny Jiřiny Zábranové. A krátký pohled do statistiky – například v místní

knihovně ve Světlici si čtenáři v roce 2022 vypůjčili 694 knih a časopisů a v knihovně v Krasoňově se uskutečnilo 20 kulturních akcí.

Místní knihovny a jejich otevírací doba

MK Hněvkovice	úterý	17:00 – 19:00
MK Kletečná	čtvrtek	16:30 – 18:30
MK Krasoňov	pondělí	15:30 – 17:30
MK Petrovice	čtvrtek	15:30 – 17:30
MK Plačkov	pátek	17:30 – 19:30
MK Světlice	úterý	16:00 – 18:00

Hana Bělohradská, Knihovna Jiřiny Zábranové

Nenechte si ujít Noc literatury

Současná literatura, netradiční místa: taková je NOC LITERATURY, která v atraktivním prostředí přibližuje široké veřejnosti ukázky z nové tvorby evropských spisovatelů. Projekt organizují Česká centra ve spolupráci s EUNIC Praha (Asociace národních kulturních institutů zemí EU), zahraničními ambasádami v České republice a nakladatelstvím Labyrint.

V Humpolci je Noc literatury už tradiční událostí. Účastníci během sedmi ročníků navštívili zajímavá místa, kde se mohli zaposlouchat do textů v podání skvělých interpretů. Kde se četlo? Třeba ve Skanzenu Zichpil, v tolerančním kostele, v Rodinném pivovaru Bernard, v zóně pro umění 8smička, ve včelařském skanzenu, v obřadní síni městského úřadu, v zasedací místnosti obvodního oddělení Policie ČR nebo v prostorách sboru dobrovolných hasičů...

Letos zavítáme do Spolkového domu, pak se přemístíme do Hliníkária a vše vyvrcholí v Čítárně Knihovny Jiřiny Zábranové, kde je kromě čtení a hovorů o literatuře počítáno s občerstvením a sklenkou vína.

Tvorbou evropských autorů nás tentokrát provedou muži. Předčítání se ujmou Petr Lisý, Zdeněk Augusta, hostem, který Noc literatury zahájí, je herec, moderátor a spisovatel Miroslav Hrabě. Určitě ho znají všichni, kteří viděli Troškovu pohádku Nejkrásnější hádanka. V tomto roce nebude chybět ani doprovodný program. Postará se o něj právě Miroslav Hrabě. Besedy na téma jeho knihy Psí táta jsou určeny převážně školákům, ale může se jich zúčastnit i veřejnost.

Nezapomeňte. Noc literatury v Humpolci je ve středu 20. září. Těšíme se na vás.

Program Noci literatury

Středa 20. září

17:30 Spolkový dům

18:15 Hliníkáríum

19:00 Čítárna Knihovny Jiřiny Zábranové

Doprovodný program: dopoledne – besedy o knize Psí táta v podání Miroslava Hraběte, dětské oddělení knihovny.

Ludmila Trnková, Knihovna Jiřiny Zábranové

Připravujeme pro vás

Podzimní knihovnický kalendář se zaplňuje akcemi pro děti i dospělé. Mimo jiné pro vás chystáme besedu s redaktorem a rozhlasovým zpravodajem Petrem Voldánem (22. 11.), přednášky o české historii s lektorkou Miloslavou Stehnovou, setkání se spisovatelkou Klárou Smolíkovou a s autorem fantasy románu pro děti Michalem Vlčkem. O světě tajemna bude hovořit záhadolog Arnošt Vašíček (Noc vědců). Pokračuje

projekt Příroda v knihovně, nabídneme workshopy Recy – věci a akce pro školy. Seniorům jsou určeny kurzy práce na počítači, začínají 2. října a zájemci se mohou hlásit již nyní. Pozveme vás také na výstavy nebo na tvůrčí dílny, které budou provázet nástup adventního období. Více se dozvíte na plakátech, webových stránkách knihovny nebo na sociálních sítích.

Ludmila Trnková, Knihovna Jiřiny Zábranové

Z humpoleckých kronik

Začíná nový školní rok, a proto si tentokrát připomeneme historické události ze školního prostředí, které se tehdejšími kronikářům jevily tak zajímavé a důležité, že jim věnovali zápisy v pamětních knihách.

STALO SE... před 114 lety (7. listopadu 1909 – Nová budova školy chlapecké)

„Dne 7. listopadu 1909 byla nová budova školní vysvěcena želeviským opatem za přítomnosti děkana, evang. faráře a rabína. Škola se tam stěhovala již 2. listopadu. Při přijímání přišlo se v práci i v účtech na různé vady, jež nechtěl stavitel Matěj Blecha z Karlína uznati. Došlo ku procesu, kterýž skončil až po mnohých jednáních a útratách smírem.“

KOMENTÁŘ: I přes nejrůznější neduhy stavby, které se urovnávaly ještě v několika následujících letech, stojí chlapecká škola do současnosti. Jedná se totiž o historickou budovu dnešní Základní školy v Hálkově ulici. Stavbu finančně podporovali dobrodinci, jedním z nich byl humpolecký rodák Arnošt Příborský, po němž byla pojmenována i nová ulice vedoucí od školy k rybníku Cihelna. Ulice Arnošta Příborského „zmizela“ v 60. letech 20. století, kdy byla začleněna do dlouhé Hálkovy ulice. V roce 1962 byl dostavěn a s historickou budovou školy koridorem propojen pavilon se 14 třídami a dvěma odbornými učebnami a v letech 1968–1970 proběhla výstavba budovy školní jídelny a družiny. V této podobě stojí areál Základní školy v Hálkově ulici víceméně i dnes. Dodnes si také můžeme v průčelí budovy z r. 1909 na fasádě pod bustou J. A. Komenského přečíst nápis: „Škola obecná i měšťanská pro chlapce“.

STALO SE... před 111 lety (říjen 1912 – Cikáni)

„Na silnici jihlavské – v lese před Krasoňovem – vystoupili na hochy jdoucí ze školy cikáni. Hoši se zachránili útekem, ale cikáni byli četnictvem schytáni a uvězněni u okresního soudu v Humpolci.“

KOMENTÁŘ: Počátkem 20. století byl v platnosti mj. Výnos rakouského ministerstva vnitra ze dne 14. září 1888, č. 14015/1887, „o potírání cikánské trýzně“. To umožňovalo četníkům legálně uvěznit kočovné příslušníky romského etnika. V té době sídlil okresní soud s věznicí v budově dnešní spořitelny na Dolním náměstí. Zákony upravující tuto problematiku vycházely i později, např. v období první republiky platil od roku 1927 zákon č. 117/1927 Sb., „o potulných cikánech“. Také ve druhé polovině 20. století se státní politika snažila přimět romské obyvatelstvo k usedlému způsobu života.

STALO SE... před 111 lety (říjen 1912 – Moštárna)

„Proti kořalečnickému moru založil Okresní výbor moštárnu, aby hlavně venkované při polních pracích navykli si místo kořalky

pítí ovocné šťávy. Moštárna zřízena ve sklepích chlapecké školy a jejím vedením pověřen okresní zahradník Pavlík. Později ovšem se ukázalo, že umístění moštárny čistému vzduchu svými výparny neprospívá.“

KOMENTÁŘ: Opět se dostáváme k budově současné ZŠ v Hálkově ulici. Tehdejší rozhodnutí zřídit zde moštárnu pro pracující na polích nebylo úplně nelogické. Ještě několik let po výstavbě totiž stála škola téměř osamocně na okraji města obklopována poli a loukami a nejbližší sousední budovou byla Dítětova (nebo Hrachova) vila č. p. 589. Na počátku 20. let 20. století však musel být provoz moštárny zrušen, protože nejen, že – jak píše kronikář – neprospíval čerstvému vzduchu, ale hlavně vlhkost, která se uvolňovala při výrobě moštu, značně poškozovala zdivo školy.

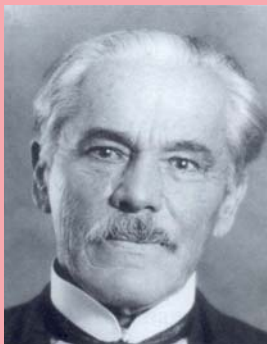
STALO SE... před 110 lety (15. října 1913 – Neutěšené poměry učitelstva)

„Neutěšené hmotné poměry českého učitelstva přinutily učitelstvo okresu humpoleckého k manifestaci a k následující resoluci: „Ačkoli již po léta vydání jsme nouzi z čistě politických důvodů, konali jsme neustále až do přítomné doby věrně a svědomitě svoje vychovatelské poslání. Nyní však po marných našich pokusech o zlepšení bytí důvěra naše k vládě a poslancům je otřesena a trpělivost naše úplně vyčerpána a proto pozvedáme s ostatními hmotně poníženými druhy v povolání svého varovného hlasu, aby šalebná hra s námi konečně přestala a žádáme posledně a důtklivě úpravu platů nejdéle do konce tohoto roku. Nebude-li našim spravedlivým požadavkům o zlepšení platů vyhověno, jsme odhodláni na daný povel dáti svému spravedlivému a bezmeznému rozhořčení úplný průchod a zaříditi další své konání ve škole i mimo školu dle hesla: »Jaký plat, taková práce«“.

KOMENTÁŘ: Nároky učitelů na vyšší platy posvětilo koncem roku 1913 také humpolecké okresní zastupitelstvo, ale vyřešení této otázky se protahovalo a nakonec ho přerušila 1. světová válka. Na jejím počátku se situace zcela obrátila a učitele odvedené na frontu zastoupili dobrovolníci, kteří nepobírali plat vůbec žádný, což byla: „věc zajisté do této doby nevídaná a neslýchaná“. Kronikář zaznamenal, že tito „náhradníci“ bez jakékoliv odměny působili na školách v Čejově, Herálcích, Jiřicích, Kalištích, Větrném Jeníkově a Krasoňově. Počátkem 20. let 20. století protestovali učitelé znovu, tentokrát jim dokonce zákony mladé první republiky platy ještě snížily. Podle dostupných údajů činil průměrný měsíční plat učitele obecné nebo měšťanské školy v roce 1923 asi 142 korun, o pět let později už to bylo kolem 750 korun měsíčně. Tato částka již mírně přesahovala tehdejší celkový průměrný plat.

PS: Do historických zápisků z kronik téměř nezasahujeme, proto ponecháváme tehdy používané výrazy, slovosled i pravopis.

Vojtěch Novák,
Muzeum dr. Aleše Hrdličky v Humpolci

Dr. Aleš Hrdlička

(29. 3. 1869 – 5. 9. 1943)

lékař, světově proslulý antropolog

Aleš Hrdlička se narodil v Humpolci v rodině stolaře Maxmiliána Hrdličky a jeho ženy Karolíny. Maminka ho brzy naučila číst a psát, a tak školní docházku zahájil již v pěti letech. K plánovanému studiu na německobrodském gymnáziu nedošlo, protože hospodářská krize donutila Hrdličkovu rodinu k vystěhování do Ameriky. Zde pracoval v továrně na výrobu doutníků a večerně studoval střední školu. Po jejím ukončení nastoupil na lékařskou fakultu a po získání diplomu v roce 1892 zahájil soukromou praxi. Té však brzy zanechal, začal pracovat v psychiatrické léčebně a později odjel studovat nově vznikající obor antropologie do Francie.

V roce 1896 se oženil s Marií Dieudonée, se kterou se znal již ze svých studií, ale protože trpěla v té době nevléčitelnou cukrovkou, po dvacetiletém manželství zemřela. Hrdlička se později oženil ještě jednou s českou emigrantkou Mínou Mansfeldovou. Obě manželství zůstala bezdětná.

Hrdlička se zabýval antropologickým výzkumem Indiánů a tím hledal odpověď na způsob osídlení Ameriky. Studoval domorodé kmeny v Egyptě, Asii, Austrálii, Evropě i Africe. Byl hlavním představitelem myšlenky o rovnocennosti lidských plemen, otevřeně vystupoval proti teorii o nadřazenosti árijské rasy šířené nacistickým Německem.

Hrdlička dosáhl významného postavení ve svém oboru. Byl členem Americké akademie věd a umění, prezidentem Americké antropologické společnosti, členem Washingtonské akademie věd a také držitelem čestných doktorátů Karlovy univerzity v Praze a Masarykovy univerzity v Brně.

V roce 1927 mu bylo „Antropologickým královským ústavem Velké Británie a Irska“ uděleno nejvyšší vyznamenání v oboru antropologie – zlatá pamětní Huxleyho medaile. Aleš Hrdlička podporoval vývoj české antropologie, dal podnět k založení časopisu Antropologie, jím zaslané knihy daly základ knihovně Antropologického ústavu v Praze. Usilovnou prací, skromným způsobem života a za přispění své manželky získal nemalé finanční prostředky a založil tři velké fondy na rozvoj české antropologie. V roce 1929, u příležitosti 60. narozenin, věnoval Československu 1 milion korun v cenných papírech na vybudování Muzea člověka v Praze. K tomuto záměru však z důvodu vypuknutí 2. sv. války nedošlo.

Hrdlička se celý život hrdě hlásil k rodné zemi, která mu dala základy vzdělání, a důsledně trval na psaní svého jména s háčky.

Dagmar Kluchová
Muzeum dr. Aleše Hrdličky v Humpolci

Nový přírůstek do muzejní sbírky

V roce 2018 byla ke 100. výročí narození prof. MUDr. Františka Hamzy, lékaře a spisovatele z Kletečné, vydána příležitostná poštovní známka s jeho portrétem. Na jejím pozadí je ztvárněna léčebna tuberkulózy pro děti, kterou Fr. Hamza založil v Luži u Košumberka.

Jeho vnuk Jan Hamza dal zhotovit limitovanou edici grafických listů s tímto námětem a jeden tisk věnoval do sbírek humpoleckého muzea. Zájemci o jeho zhlédnutí se mohou přijít podívat do kanceláře muzea na Horním náměstí.

František Brzoň

(19. 8. 1923 – 5. 10. 2004)

regionální básník, prozaik, dramatik, publicista

Narodil se 19. srpna 1923 v Koutech u Ledče nad Sázavou v rodině kamenického mistra. Po ukončení obecné školy studoval reálné gymnázium v Humpolci, ale po jeho uzavření po příchodu Němců musel studia ukončit. Ve studiu pokračoval na průmyslové škole kamenicko-sochařské v Hořicích v Podkrkonoší. Pedagogické vzdělání získal na učitelském ústavu v Praze a později na Pedagogické fakultě v Brně, kde promoval v roce 1957. Učitelskou profesi začal v roce 1946 v pohraničním Šluknově, v roce 1952 se vrátil do rodného kraje a působil jako učitel a ředitel Státní dětské léčebny ortopedických vad v Lipnici nad Sázavou, později v nemocniční škole v Havlíčkově Brodě a od roku 1979 v Humpolci. Kromě své profese miloval hudbu, sám hrál na housle, maloval obrázky a velkou zálibou byla literatura, které se věnoval i jako autor. Literárně činný byl v mnoha žánrech – psal poezii, prózu publikoval v různých periodikách. Se svými díly se účastnil mnoha soutěží a získal četná uznání. Za svého života vydal několik básnických sbírek, z nichž poslední „Pod perutěmi času“ vydalo město Humpolec k jeho 75. narozeninám. Z prozaických děl je nejznámější „Chlapec s arnykou“, na kterém spolupracoval s historikem J. Rychetským a které pojednává o životě dr. Aleše Hrdličky. Posledním vydaným dílem byla próza „Vyznavač vesmíru“, kterou napsal společně s manželkou Milenou a jež je o životě Gustava Mahlera. V roce 2003 byla Fr. Brzoňovi udělena Pamětní medaile dr. A. Hrdličky.

Dagmar Kluchová
Muzeum dr. Aleše Hrdličky v Humpolci

Pozvánka na vzpomínkový večer

V pondělí 4/9 od 19 hodin se bude konat ve výstavním sále Muzea dr. Aleše Hrdličky vzpomínkový večer k 80. výročí úmrtí dr. Aleše Hrdličky a ke 100. výročí narození spisovatele a básníka Františka Brzoně. V podání Jana Kotlíka a Jiřího Fialy zazní básně Fr. Brzoně a úryvky z knihy „Chlapec s arnykou“. Hudebně večer doprovodí skupina Deo Gratias.

Program:

1/ Jak léta mijejí: hudba: V. Veit / text: Deo Gratias	10/ Slzy sv. Vavřince: Deo Gratias / Deo Gratias
2/ Krátký úvod	11/ Návštěvy dr. Aleše Hrdličky do rodného Humpolce a do Československa
3/ Hrdličkův křestní list	12/ Chlapec s arnykou: Epilog
4/ Úryvek z knihy „Chlapec s arnykou“: Arnyka a smířící kříž	13/ Smrt: Deo Gratias / Deo Gratias
5/ Balada o smířícím kříži: Deo Gratias / Deo Gratias	14/ František Brzoň: regionální básník a spisovatel
6/ Chlapec s arnykou: Orlík, židovský hřbitov, Andělka a Čertovka	15/ František Brzoň: Návrat Aleše Hrdličky
7/ Moudré jsou Tvé cesty, Hospodine: B. Dylan / Deo Gratias	16/ In memoriam: The Slade / Deo Gratias
8/ Učitelé dr. Aleše Hrdličky	17/ František Brzoň: Městu pod Orlíkem
9/ Chlapec s arnykou: Odjezd Hrdličkovy rodiny do Ameriky	18/ Ukolébavka: Deo Gratias / Deo Gratias

Jezdecké soutěžní léto v Humpolci

Humpolec je tradičním místem konání finále Zlaté podkovy. Prestižní seriál závodů ve všestrannosti sedlových koní a spřežení má své každoroční vyvrcholení právě v našem městě. Samotné závody ve stejnojmenném areálu na Dusilově doprovází také společenský program na Horním náměstí.

Hlavním partnerem Zlaté podkovy je kromě Kraje Vysočina také město Humpolec. „Zlatá podkova je pro Humpolec skutečně velmi důležitou událostí. Osobně jsem velmi ráda, že jsou závody také v dnešní době tak zajímavé a atraktivní pro

diváky,“ řekla starostka Alena Štěrbová. „Jako město jsme partnerem Zlaté podkovy a moc si toho vážíme,“ dodala.

Město Humpolec v areálu na Dusilově také investuje nemalé prostředky. Kolem jezdeckého kolbiště, nádhernou krajinou, vede cyklostezka. Radnice nechala vystavět nové sociální zařízení v prostoru za tribunami. Každoročně poskytuje zázemí pro oficiální hosty při nedělním společenském programu v rámci finále Zlaté podkovy na náměstí. „Jsme velmi rádi, že se podařilo udržet tuto tradici, bez podpory města by to nešlo. Je to skvělá propagace jezdeckví a koní jako takových,“ uzavřel ředitel závodů a školního statku Jan Mácha.

Milan Kopecký, Zlatá podkova

V letním turnaji Memoriálu Josefa Kršky zvítězili domácí

Tradiční letní turnaj mužů pořádaný oddílem národní házené TJ Jiskra Humpolec se uskutečnil v sobotu 12. srpna. Již 73. ročník turnaje mužů o pohár „Zálesí“ – Memoriál Josefa Kršky se konal v rámci oslav 100 let trvání činnosti házené v Humpolci.

Na hřišti se utkala družstva TJ Sokol Opatovice nad Labem hrající východočeský oblastní přebor a dále druholigová družstva KNH Chomutov, SK Autonot Jihlava a pořadající TJ Jiskra Humpolec. Na tribuně fandilo 250 diváků.

Memoriál Josefa Kršky

Jedná se o nejstarší házenkářský turnaj v České republice. Jeho první ročník se uskutečnil v roce 1944 a vyhrála ho AC Sparta Praha. Druhý ročník byl odehrán v roce 1950 a od té doby se již hraje každoročně.

Od roku 2000 se hraje turnaj mužů v národní házené o pohár „Zálesí“ jako „Memoriál Josefa Kršky“. Pepa Krška se narodil v Praze. V mládí se stal členem smíchovského Sokola. V roce 1944 ho osud poslal do Humpolce, kde se poté nasmazatelně zapsal do historie humpolecké házené. Nejprve jako hráč byl u toho, když Humpolec poprvé v historii hrál nejvyšší republikovou soutěž – I. ligu. Později jako trenér vychoval

desítky házenkářek a házenkářů a jako organizační pracovník řídil 50 let činnost humpoleckého oddílu. Na začátku roku 1997 mu nemoc znemožnila dále vykonávat tuto náročnou funkci, ale na národní házenou nezapomněl a vlastně až do konce svého života vedl oddílovou kroniku. Dlouhé roky také vykonával funkci v orgánech Svazu národní házené v Praze. V neposlední řadě ze své pozice dopisovatele informoval příznivce národní házené o činnosti oddílu v regionálních sdělovacích prostředcích. Výbor oddílu se rozhodl zachovat památku Pepy Kršky a počínaje 52. ročníkem tradiční letní turnaj mužů nese název: Turnaj o pohár „Zálesí“ – Memoriál Josefa Kršky.

73. ročník

Vítězství v tomto tradičním letním turnaji vybojovalo domácí družstvo Humpolce, na druhém místě skončil tým KNH Chomutov, třetí místo obsadil tým TJ Sokol Opatovice nad Labem, na čtvrtém místě se pak umístil SK Autonot Jihlava.

Celé toto sportovní klání s pišťalkou rozhodovali pánové Josef Váca a Jiří Šlejtr z Jihlavy, Libor Bittner z Opatovic nad Labem, Miroslav Kovář, Jaroslav Barták a Jan Dolejš z Humpolce.

Nejlepší záložník turnaje převzal Cenu Josefa Kršky z ru-

kou Romana Petříka. Jedná se o putovní pohár, který navždy zůstane majetkem oddílu národní házené TJ Jiskra Humpolec, nejlepší záložník turnaje si vždy ze hřiště odnese menší trofej.

Čestný titul „Zasloužilý funkcionář Svazu národní házené“ si odnesl předseda humpoleckého oddílu Jiří Fiala. Velký úspěch měla také dvě utkání starých gard mezi domácím BOBAN

TEAMem a KNH CHOMUTOV.

Marcela Průchová, město Humpolec
s využitím podkladů národní házené
TJ Jiskra Humpolec

Soutěžní kvíz

Hlavní turistická sezóna se chýlí ke konci, a proto se v kvízu tentokrát podíváme na zoubek cestovnímu ruchu v Humpolci a nejbližším okolí. Kvíz je nově soutěžní. Správné odpovědi ve formátu 1a, 2b, 3c... a s uvedením předmětu Hrajeme si – září pošlete na e-mail mekis@infohumpolec.cz nebo je doručte osobně s uvedením vašeho jména a kontaktních údajů (e-mail nebo telefon) na infocentrum. Ze správných odpovědí doručených do 31. října 2023 vylosujeme tři výherce, kteří obdrží knihu Humpolec autora Jaroslava Kocourka. Jména výherců zveřejníme v zimním vydání Zálesí. Ceny do soutěže věnovalo Městské kulturní a informační středisko v Humpolci.

- Turistické informační centrum spolu s Hliníkáři jsou jedním z nejnavštěvovanějších turistických cílů v Humpolci. Máte odhad, kolik osob projde za měsíc dveřmi infocentra během letní turistické sezony?**
 - 500–800
 - 1200–1700
 - 3500–4000
- Lidé jsou různí a dotazy, které slyší denně pracovníci infocentra, ještě pestřejší. Od otázek na památky a zajímavosti, nejlepší zmrzlinu, spoj kamkoliv v ČR až po dotaz, zda je lepší oběd zapít desítkou, nebo jedenáctkou. Tipnete si, jak zní nejčastější dotaz turistů, kteří zavítají do infocentra?**
 - Kde nejbližší točí Bernarda?
 - Jak daleko je to na Orlíku?
 - Kde najdu pamětní desku Hliníka?
- Když se v říjnu roku 1976 v kinech objevil film Marečku, podejte mi pero, nikdo netušil, co zdánlivě nevinná věta „Hliník se odstěhoval do Humpolce“ způsobí. Neexistující postava Hliníka proslavila město natolik, že v září 2002 byla tomuto „přistěhovalci“ odhalena pamětní deska a o 4 roky později bylo otevřeno v budově kina recesistické muzeum – Hliníkárium. V muzeu najdete kromě jiného i sbírku stovek pohledů z celého světa, které stále Hliníkovi chodí na smyšlenou adresu do Aluminiové ulice v Humpolci. Tipnete si, z jakého nejbližšího místa Hliníkovi pohled dorazil?**
 - z Nového Zélandu
 - Z Velikonočního ostrova
 - Z Aleutských ostrovů na Aljašce
- Vyhlídková věž na kostele sv. Mikuláše byla poprvé veřejnosti otevřena 1. července 2008. Až do roku 2014 byla jedinou vyhlídkou, odkud bylo možné shlédnout Humpolec a okolí z ptáčích perspektiv. První den věž navštívilo 307 zájemců, kteří se nezalekli strmého výstupu a zdolali všechny schody vedoucí až do výšky zhruba 30 m. Víte, kolik schodů to je?**
 - 88
 - 115
 - 205
- Hrad Orlík neodmyslitelně patří k hlavním turistickým cílům Humpolce. Od roku 1963 je chráněnou kulturní památkou, od roku 1997 je zpřístupněn návštěvníkům. O hrad se stará obecně prospěšná společnost Castrum, která zde organizuje i řadu turisticky atraktivních akcí, jako je Filmový festival nebo Hradozámecká noc s nočními hranými prohlídkami. Během léta a v září si děti na hradě mohou zahrát šifrovačku – letos na téma Staré pověsti české. Největším lákadlem na Orlíku je bezesporu rozhledna, která byla zpřístupněna 1. listopadu 2014 a stala se Stavbou roku Kraje Vysočina. Víte, kdo je jejím autorem?**
 - architekt Josef Gočár
 - Ing. František Kocman
 - Ing. arch. Martin Franěk
- Jednou z vrcholných akcí na hradě Orlíku jsou Středověké slavnosti, které se zde konají vždy o červencových státních svátcích. Letos se slavil již jubilejní 25. ročník. Během slavností se můžete seznámit se středověkými řemesly, nechybí divadlo, šerm, rytíři, středověká hudba ani trestání na pranýři. Tipnete si, kolik návštěvníků prošlo hradní bránou během této události v letošním roce?**
 - 800
 - 1500
 - 8000
- V Muzeu dr. Aleše Hrdličky byla během léta zpřístupněna zahrada na Dolním náměstí s výstavou dřevorezby od humpoleckých řezbářů Ladislava Jaroše a Jiřího Kaprase. Stala se tak oblíbeným místem k odpočinku i pro spoustu místních, kteří si přišli posedět ve stínu vzrostlých stromů, projít se po bosonohé stezce a prohlédnout si um humpoleckých řezbářů. Tušíte, kolik soch bylo během letní výstavy ve venkovní i vnitřní expozici celkem k vidění?**
 - 15
 - 65
 - 99
- Většina místních zná Zichpil jako nejstarší část Humpolce. V roce 2010 bylo zdejší Nápravníkové stavení zapsáno jako kulturní památka, která představuje život humpoleckých obyvatel z konce 18. a začátku 19. století. Během sezony jsou v rámci prohlídek skanzenu Zichpil zpřístupněny i další památky, které můžete v rámci okruhu s průvodcem během turistické sezony navštívit. Víte, které to jsou?**
 - Nápravníkové stavení, synagoga a toleranční kostel
 - Nápravníkové stavení a kostel sv. Jana Nepomuckého
 - Nápravníkové stavení, kostel sv. Jana Nepomuckého, toleranční kostel a synagoga
- V historii města hrálo více jak 400 let důležitou roli soukenictví. Nedaleko centra stála továrna na vlněné látky Karla Trnky, která se stala roku 1948, stejně jako další humpolecké textilky, součástí národního podniku Sukno. Budova nesla označení závodu 08 a fungovala jako přádelna vlnářských závodů až do roku 1989. Zchátralý objekt byl zrevitalizován v roce 1995. Další oživení přišlo v roce 2010 a 8 let poté, v symbolický den 18. dubna 2018, se zde otevřelo nové kulturní centrum: zóna pro umění – 8smička. Tušíte, kolikátá výstava se v 8smičce během letošního léta pořádala?**
 - osmá
 - dvanáctá
 - padesátá šestá
- Posledním nově otevřeným turistickým lákadlem v našem městě je budova návštěvníckého centra Rodinného pivovaru Bernard společně s pivovarskou rozhlednou, která doplnila jako poslední trojlístek našich rozhleden. Návštěvnícké centrum láká turisty na prohlídky pivovaru spojené s degustací zlatavého moku, expozici historie pivovaru přístupnou zdarma v 1. patře centra a restauraci s výhledem na město. Vzhledem ke covidové situaci bylo otevření centra posunuto až na rok 2022. Tipnete si, kdy byl položen základní kámen nového návštěvníckého centra? Bylo to:**
 1. ledna 2016
 6. července 2018
 3. června 2019

Radka Svobodová, Turistické informační centrum Humpolec

Humpolecké léto

www.infohumpolec.cz
fb Humpolecká dokopná

Humpolecká dokopná

Přijďte se rozloučit s létem!

- 10:00 čtení a tvoření s Knihovnou Jiřiny Zábranové
- 11:00 Divadlo Zlá sazenice
- 11:30 Dechový soubor ZUŠ G. Mahlera
- 12:45 Výzkumný ústav bramborářský Havlíčkův Brod
- 13:15 Čech a Lech
- 13:30 Divadlo Zlá sazenice
- 14:00 písničkářka Žofie Kabelková
- 15:30 Sarraf / world music
- 17:00 OČI / pop-folk

pochoutky z brambor, tlučení másla,
odborné poradenství pro pěstitele, hry a soutěže
pro děti, promítání dokumentu Expedice brambora

Akci finančně podpořila Rýzner Family Foundation.

park Stromovka

sobota
9/9 2023

10:00–18:00